

Stjórnarrættarliga støða Føroya

LØGMANSSKRIVSTOVAN

Lógartænastan januar 2019

Løgbitar

Ætlanin við løgbitunum er stutt at lýsa nøkur yvirskipað løgfrøðilig ella faklig evni, sum tað er gott at hava sum undirstøði, tá ein lóg ella aðrar rættarreglur skulu gerast.

Løgbitarnir eru eitt leiðbeinandi ískoyti til rundskrivið um lógarasmíð.

Løgbitarnir eru gjørdir í samráð við tey stjórnarráð ella myndugleikar, sum hava serligan kunnleika innan økið, sum løgbitin viðvíkur.

Nella Festirstein
Deildarstjóri á lögartænastuni

Løgbiti nr. 1

Stjórnarrættarliga støða Føroya

Tað er væl kent, at tá ið ræður um stjórnarrættarligu støðu Føroya, eru tað fleiri – eisini ósambærilig – sjónarmið um, hvussu hon eigur at tulkast og skiljast. Í partinum um grundlögina, heimastýrslögina og stýrisskipanarlögina hava vit gjört av at lýsa hesar lögir við at endurgeva tey sjónarmið, sum eru um hesar lögirnar í Álti um stýrisskipan Føroya frá 1994. Hetta er gjört við tí i huga, at áltið og tey sjónarmið, sum eru í álitinum, er tað, vit kunnu siga lýsir best eina almenna føroyska støðu til stjórnarrættarligu støðu Føroya við tað, at hetta áltið er grundarlagið undir galldandi Stýrisskipanarlög og hevur eisini verið grundarlagið fyri viðgerðina av stýrisskipanarlögini á Løgtingið.

1. Grundlógin¹

Grundlág ríkisins er lág nr. 169 fra 5. juni 1953. Sambært § 1 er hon galldandi fyri allar partar av ríki Danmarkar og harvið eisini Føroyar. Lógin er formliga og lógliga lýst eisini at galda fyri Føroyar eftir reglunum í lág nr. 51 fra 1. apríl 1896 om kundgørelse af love og anordninger paa Færørerne.

Ein sannroynd er eisini, at frá 1849 til í dag er hon tikan í fullum álvara og hildin uppi av teim rættarverjandi stovnunum í Føroyum, nevniliga Løgtingi, landsstýri, løgreglu, fúta, sorinskrivara, biskupi o.ø., og frælsisrættindini í henni hava eisini verið hildin uppi í Føroyum. Eisini hava danska drotningin, danske stjórnin, hernaðarvaldið og eystari landsrættur og hægstirættur nýtt sínar heimildir sambært hesi lág til fulnar í Føroyum.

Fólkaatkvøða hevur verið um lóginna í Føroyum í 1920, 1939 og 1953. Núgalldandi grundlág ríkisins er í samsvari við fyrr galldandi grundlögir aftur til 1849 grundlögina. Tað er tí ein lögfrøðilag sannroynd, at grundlág ríkisins má roknast at hava fult lögfrøðiligt gildi her á landi.

Tað, sum serliga hevur týdning fyri Føroyar, eru tey ávisu rættindi, sum grundlág ríkisins veitir borgarum ríkisins, og sum lóggávuvaldið, bæði ríkismyndugleikar og heimastýrismyndugleikar, ikki kunnu skúgva til viks. Hesar reglur standa í grundlógarinnar § 67 og § 68, §§ 70–79 og § 82. M.a. veita hesar reglur trúarfrælsi, ávisa rættartrygd undir handtøku, fongsling, húsarannsókn, rætt til at skriva uttan sensur og rætt til endurgjald undir ognartøku. Ásett er, at miðað skal verða ímóti, at hvør arbeidsførur borgari í landinum hevur arbeiði. Almannahjálp hevur borgari eisini eftir hesum reglum krav uppá í ávisan mun umframta rætt til frían fólkaskúla.

1 - Teksturin er tikan úr Álti um stýrisskipanarviðurskifti Føroya frá 1994, s. 48–49, og endurgevur sjónarmiðini í álitinum.

2. Heimastýrislógin²

Grundarlagið undir skipanini. Heimastýrislógin er samtykt á Løgtingi 5. desember 1947 og staðfest og kunngjørd av amtmanninum sum „Kundgørelse nr. 11 af 31. marts 1948 af lov om Færøernes Hjemmestyre” í tvíteksti á føroyskum og donskum.

Í Danmark er sama lóg samtykt og staðfest av kongi og kunngjørd har sum lög nr. 137 af 23. marts 1948 om Færøernes Hjemmestyre. Hendan lógin er ikki kunngjørd í Føroyum eftir reglunum í lög nr. 51 af 1. april 1896 om kundgørelse af love og anordninger pa Færøerne og hevur sostatt ikki gildi í Føroyum.

Ofta hevur verið frammi í kjakinum, um heimastýrislógin kann sigast at vera innan fyri teir karmar, grundlógin setur fyri valdsbýtið í ríkinum. Ígjøgnum tíðirnar hevur dúliga verið tjakast um, av hvørjum stýrisskipanarligum slagi heimastýrisskipanin er. Kendasta kjakið um henda spurning er millum dr. jur. Poul Meyer og Edvard Mitens, landsrættarsakførara. Dr. Meyer førir fram, at heimastýrisskipanin er ein víðfevnd delegatión av lóggávuvaldi og fyrisitingarvaldi frá ríkisdegi og kongsvaldi av teim heimildum, teir hava sbrt. grundlógin. Ímóti hesum førir Mitens landsrættarsakførari fram, at heimastýrislógin beinleiðis nevnir, at hin löggevandi og fyrisitingarligi myndugleikin er hjá heimastýrinum, og at ognartøka og skattaútskriving kann fara fram sbrt. løgtingslög, hóast grundlógin ásetur, at hetta bert kann fara fram sbrt. lög. Lóggáva, sum heimastýrið útskrivar, má tí vera lög í grundlógarinnar merking. Dr. jur. Alf Ross heldur í sínum stýrisskipanarlögarrætti, at heimastýrisskipanin er “en usædvanlig vidtgående delegation af lovgivningsmagt”.

Heimastýrislógin, sum er gallandi í Føroyum, er ikki ein vanlig donsk ríkislög, við tað at lög nr. 137 af 23. marts 1948 om Færøernes Hjemmestyre ikki er kunngjørd her á landi eftir reglunum í lög nr. 51 af 1. april 1896 om kundgørelse af love og anordninger på Færøerne og sostatt ikki hevur gildi her á landi.

Hinvegin hevur lógin sæð dagsins ljós við bráðfeingis stýrisskipanarháttinum frá 1940 sum grundarlagi, har Løgtingið og amtmáðurin høvdu alt lóggávuvald í Føroyum. Henda stýrisskipan hevði við rættarsiðvenju grundlógarstyrki og gildi, við tað at hon veik frá tágaldandi donsku grundlógin og virkaði í heili 5 ár, uttan at nakar ivaðist í, at hon hevði fult løgræðiligt gildi. Í 1945 verður henda rættarsiðvenja eisini viðurkend av donsku stjórnini sbrt. telegrammi frá forsætismálaráðnum til amtmannin, sum var soljóðandi:

“Regeringen takker Dem og Deres Medarbejdere for godt udført Arbejde under Adskillelsen. Regeringen godkender, at Amtmanden under Krigen sammen med Lagtinget har administreret Færøerne, og at Administrationen foreløbig videreføres paa samme maade. Haaber snart at se Dem hernede til Konference.”

2 - Teksturin er tikan úr Áliti um stýrisskipanarviðurskifti Føroya frá 1994, s. 67–71, og endurgevur sjónarmiðini í álitinum.

Sostatt er støðan í 1948 tann, at Løgtingið og amtmaðurin skriva út eina lóg, kundgørelse nr. 11 af 31. marts 1948 af lov om Færøernes Hjemmestyre, har lóggávu- og fyrisitingarvaldið í einum parti av samfélagsins málsøkjum, nevniliða felagsmálsøkjunum, verða løgd til danskar myndugleikar at löggeva og fyrisita.

Rættast er tí helst at skilja heimastýrlóginum sum eina lóg, sum hvílir á rættarsiðvenju, og at henda rættarsiðvenja heldur fram óbroytt og saman við grundlóginu frá 1953.

Fólkatingið og kongur kunnu ikki taka heimastýrlóginu av bert fyrí sítt eigna viðkomandi, við tað at lóggávuheimild Fólkatingsins í Føroyum byggir á kundgørelse nr. 11 af 31. marts 1948 af lov om Færøernes Hjemmestyre, sum býtir lóggávu- og fyrisitingarvaldið í Føroyum sundur millum danskar og fóroyskar myndugleikar. Bert tað forum, sum í 1948 fördi inn skipanina, Løgtingið við staðfesting amtmansins, ella teir myndugleikarnir, sum hava fingið heimildirnar sambært heimastýrlóginu, kunnu broyta hana. Av hesi niðurstøðu kemur eisini tann avleiðing, at ríkismyndugleikarnir onga eftirlitisheimild hava við teim málsøkjum, sum yvirtikin eru; lóggávu- og fyrisitingarvaldið er endaliga latið Løgtingi og landsstýri.

Sostatt kann gildug broyting av heimastýrlóginu bert fara fram, við at nýggj heimastýris-ella sjálvtýrlógi verður samtykt av Løgtinginum og staðfest av løgmanni og kunngjørd eftir fóroysku kunngerðarreglunum, og at sama lóg verður samtykt og kunngjørd av Fólkatinginum og staðfest av drotningini og kunngjørd eftir kunngerðarreglunum fyrir ríkislóginu o.a. í Føroyum.

Alment um innihaldið í skipanini

Í heimastýrlóginu § 1 stendur, at

“Føroyar eru sjálvtýrandi tjóð í danska ríkinum samsvarandi hesi lóg. Innan fyrí ríkismarkið taka fóroyingar við fólkavalda løgtingi sínum og einum av tinginum stovnaðum landastýri ræði yvir fóroyskum sermálum sum í hesi lág ásett.”

Lógin ásetur í § 2, at tey mál, sum sett eru á lista A í lóginu, kunnu fóroyingar sjálvir gera av at taka yvir lóggávuvald og fyrisiting, sum fóroysk sermál sbrt. § 4, stk. 1, og taka tá eisini á seg tær útreiðslur, sum standast av hesum. Á sama hátt kunnu danir krevja, at málsøki á lista A verða yvirtikin av fóroyingum.

Í § 3 er ásett, at tey á lógarinnar lista B nevndu málsøki eftir nærrí samráðing kunnu yvirtakast soleiðis, at fóroyingar taka yvir málsøki sum frammanfyri umrøtt. Mál, sum ikki eru nevnd á lista A og B, taka danir sær av eftir donsku stýrisskipanarreglunum, tey sonevndu felagsmálini sbrt. heimastýrlógarinnar § 6, stk. 1, men kunnu eisini leggjast fóroyingum at fyrisita sbrt. § 9.

Tað er heimastýrið, sum eru Løgting og landsstýri, sum fóroyinga vegna gera av, um lista A mál skulu yvirtakast, og um samráðingar skulu verða um lista B mál.

Heimastýrslógin veitir ávís avmarkað tjóðskaparrættindi. Í § 10 er ásett, at í danska passi føroyinga kann setast afturat “Dansk” og “Danmark”, “Føroyingur” og “Føroyar”, og at munur kann vera gjørdur á føroyingum og dønum, tá ið veljast skal til føroyskar stovnar, men at tað á annan hátt ikki kann gerast munur. Í § 11 verður føroyskt viðurkent sum høvuðsmál, men dansk kann á sama hátt verða nýtt í øllum almennum viðurskiftum. Í § 12 verður feroyska flaggið viðurkent sum alment flagg í Føroyum.

Avmarking í feroyska heimaræðinum. Feroyska heimaræðið er avmarkað av teimum til eina og hvørja tið verandi sáttmálaligu og øðrum millumtjóða rættindum og skyldum sbrt. § 5, stk. 1, og eingin løgtingslög má sostatt ganga ímóti einum millumtjóða sáttmála, sum bindandi er fyri Føroyar. Avleiðingen av, at gíngið verður ímóti galddandi millumtjóða sáttmála, er, at viðkomandi løgtingslög er ógildug, við tað at farið er út um ta heimild, sum heimastýrslógin gevur at löggeva, av tí at § 5 beinleidis sigur, at lóggávurætturin er avmarkaður orsakað av teimum til eina og hvørja tið verandi sáttmálaligu og øðrum millumtjóða rættindum og skyldum.

Trætur um málssræði. Eftir heimastýrslógarinnar § 6, stk. 2, verða trætur millum ríkismyndugleikarnar og heimastýrið um, hvört eitt mál er sermál ella felagsmál, loystar av eini serligari nevnd, skipað av tveimum limum, valdum av ríkisstjórnini, tveimum valdum av landsstýrinum og trimum hægstaraettardómarum. Eru limirnir, valdir av landsstýrinum og ríkisstjórnini, samdir, er málið loyst. Um ikki verður málið avgjørt av hægstaraettardómarunum.

Einki stendur um, hvør hevur heimild at leggja spurningar fyri nevndina; helst er tað bert landsstýrið og ríkisstýrið, sum kunnu tað (dómur í Føroya rætti um grindalógina).

2.1. Yvirtøkulógin³

Yvirtøkulógin er lög nr. 79 frá 12. mai 2005 um mál og málsøki feroyska myndugleika at yvirtaka. Henda lógin er eitt ískoyti til Heimastýrslóginna. Í lóginni verður staðfest formliga, at feroyskir myndugleikar kunnu yvirtaka øll mál og málsøki, tó undantíkin ávís nevnd málsøki.

Hesi eru:

- Stjórnarskipan danska ríkisins.
- Heimarættur danska ríkisins.
- Hægstirættur danska ríkisins.
- Uttanríkis-, trygdar- og verjupolitikkur.
- Gjaldoys- og peningapolitikkur.

³ - Teksturin er tикин úr viðmerkingunum til uppskotið til lög nr. 79 frá 12. mai 2005 um mál og málsøki feroyska myndugleika at yvirtaka og endurgevur sjónarmiðini í uppskotinum.

Við hesi lögini varð skipanin viðvend og víðkað í mun til heimastýrslóbina, skilt á tann hátt, at meðan heimastýrslógin beinleiðis nevnir málsøki, ið kunnu verða yvirtikin, nevnir henda lógin nøkur fá málsøki, ið ikki kunnu verða yvirtikin eftir hesi lög; tað merkir, at lógin beinleiðis heimilar at yvirtaka øll onnur málsøki.

Í mun til heimastýrslóbina fevnir Yvirtøkulógin um øll tey trý vøldini: lóggávuvaldið, útinnandi valdið og dómsvaldið. Harvið kann fóroyska myndugleikaskipanin gerast fullkomnari.

2.2. Ræðislógin⁴

Ræðislógin er løgtingslág nr. 41 frá 10. mai 2006 um ræði á málum og málsøkjum, sum seinast broytt við løgtingslág nr. 69 frá 29. mai 2017.

Endamálið við lögini er m.a. í eini løgtingslág greidlige at seta upp, hvørji mál og málsøki eru á fóroyskum hondum, og hvørji eru á donskum og at fáa storri greiðu á yvirtøku ivamálum.

Síðan heimastýrslógin fekk gildi í 1948, hevur byrjunarstøðið verið, at øll mál hava verið á donskum hondum, hava fóroyingar ikki serstakt yvirtikið økið. Hetta er broytt við Ræðislógin, sum vísir, um eitt málsøkið er á fóroyskum hondum ella ikki. Framtíðar yvirtøkur verða nú framdar við, at økið, sum ætlast yvirtikið, verður strikað av listanum við broytingarlág.

Kjakmál um ivamál og um framtíðar málsøki, sum nú ikki eru kend, verða ikki í eins stóran mun. Er kjak, um ávist málsøki er dansk, so er byrjanarstøðið, at tað er fóroyskt.

Ræðislógin ásetir, at tá ið yvirtikið er, stendur galddandi lóggáva við sbrt. heimastýrslóbini § 13, men lógaheimildirnar liggja tá hjá fóroyingum. Er heimild ella skylda á yvirtiknum málsøki løgd til danskan myndugleika sambært lög, liggja tær aftan á eina yvirtøku hjá avvarðandi fóroyskum myndugleika.

Yvirtøka av einum málsøki krevur tí í grundregluni ongar lógarbroytingar, men fóroyska fyrisingin má sjálvsagt lagast til broytingina. Yvirtøkurnar kunnu sostatt frá einum politiskum sjónarmiði einans vera ein spurningum um, hvør löggeva og fyrisita skal – fóroyingar ella danir – og ikki til ein spurningum um, hvør rættarstandur skal verða á økinum. Tað ber tí til at yvirtaka eitt málsøki við bert at strika eitt av teimum tølum, sum standa í § 1, stk. 2 og onga fylgilóggávu gera annars. Fyritreytin er tó, at samráðst hevur verið frammanundan í teimum fórum, yvirtøkulógin krevur tað.

4 - Teksturin er tikan úr viðmerkingunum til uppskotið til løgtingslág nr. 41 frá 10. mai 2006 um ræði á málum og málsøkjum og endurgevur sjónarmiðini í uppskotinum.

2.3. Uttanríkispolitisca heimildarlógin (DFG) ⁵

Uttanríkispolitisca heimildarlógin er løgingslög nr. 80 frá 14. mai 2005 um altjóðarættarligu sáttmálar Føroya landsstýris at gera. Henda lógin er eisini eitt ískoyti til Heimastýrslóbina.

Í heimastýrslóbini § 5, stk. 2 er ásett, at Danmarkar kongsríki situr fyri uttanríkismálum Føroya. Í § 5, stk. 1 er ásett, at Føroyar skulu virða altjóðarætt, ið er virkin í landinum. Aftur at nevndu reglum í § 5 í heimastýrslóbini koma reglurnar í § 8. Sambært § 8, stk. 4 er ásett, at har um serlig feroysk mál er at røða, kann danski uttanríkisráðharrin, tá ið tað verður ikki hildið vera ósambæriligt við áhugamál Danmarkar kongsríkis, heimila feroyskum sendimonnum at samráðast beinleiðis saman við donsku uttanríkistænastuna, um ynski verður sett fram um tað.

Í mun til § 8 í heimastýrslóbini gevur Uttanríkispolitisca heimildarlógin hesar víðkaðu heimildir:

- 1) Føroyar hava av sínum eintingum myndugleika at samráðast við fremmand ríki og millumtjóðafelagsskapir, gera sáttmálar og siga úr gildi sáttmálar við tey viðvíkjandi øllum málsøkjum, ið eru yvirtikin til fulnar, utan at biðja Danmarkar kongsríki um heimild. Løgmaður undirritar einsmallur altjóðarættarligar sáttmálar ella tann, ið løgmaður gevur fulltrú at undirrita.
- 2) Føroyar hava av sínum eintingum beinleiðis diplomatiskt samskifti við fremmand ríki og millumtjóðafelagsskapir viðvíkjandi øllum málsøkjum, ið eru yvirtikin til fulnar.
- 3) Føroyar kunnu hava sendimenn í øllum fremmandum ríkjum og millumtjóðafelagsskapum viðvíkjandi øllum málsøkjum, ið eru yvirtikin til fulnar.
- 4) Føroyar kunnu í ávísum fórum í egnum navni fáa limaskap og atlimaskap í millumtjóðafelagsskapum, tá ið slíkir felagsskapir eftir egnum samtyktum loyva tí, og tá ið tað er í samsvari við stjórnarskipanarligu støðu Føroya.

3. Stýrisskipanarlógin ⁶

Stýrisskipanarlógin er løgingslög nr. 103 frá 26. juli 1994 um stýrisskipan Føroya, sum broytt við løgingslög nr. 75 frá 25. mai 2009. Karmurin og heimildin fyri lóginna er heimastýrslóbini.

Í Stýrisskipanarlóbini er politiskt tríbýti í Føroyum skipað eftir tí mynstri, sum er í øllum fólkæræðiligum londum á okkara leiðum. Sambært § 1 er lóggávuvaldið hjá Løgtingi og løgmanni. Hetta merkir, at ikki er heimilað við løgmentslög at leggja lóggávuvald til annan myndugleika ella stovn. Útinnandi valdið er landsstýrið, sum hevur politisku og rættarligu ábyrgdina av hesi fyrisiting. Dømandi valdið er hjá dómstólunum.

5 - Teksturin er tikan úr viðmerkingunum til uppskotið til løgmentslög nr. 80 frá 14. mai 2005 um altjóðarættarligu sáttmálar Føroya landsstýris at gera og endurgevur sjónarmiðini í uppskotinum.

6 - Teksturin er tikan úr Áliti um stýrisskipanarviðurskifti Føroya frá 1994, s. 170-171, og endurgevur sjónarmiðini í álitinum.

Í lógin eru reglur um, hvussu lóggávuvaldið, útinnandi valdið og dómsvaldið virka. Eisini eru reglur í fíggjarviðurskiftum landsins, felagsmál, millumtjóðasáttmálar og kommunurnar.

Lógin ásetir, at Løgtingið eftir 3 viðgerðir samtykkir løgtingslögir, sum lögmaður staðfestir og kunnger. Løgtingsmenn og landsstýrið hava rætt at leggja lógaruppskot fyrir Løgtingið.

Sambært § 57 í Stýrisskipanarlóginí kann broyting í løgtingslögini bert gerast við, at Løgtingið fyrst samtykkir uppskot til broyting av løgtingslögini, men samtykta løgtingslógaruppskotið verður ikki beinanvegin staðfest av løgmanni. Tað soleiðis samtykta løgtingslógaruppskotið skal eftir næsta val verða samtykt óbroytt í fyrstu setu nývalda tingsins og kann síðan verða staðfest á vanligan hátt av løgmanni. Verður heimastýrslógin broytt, kunnu uppskot um at broyta hesa løgtingslög orsakað av broytingini í heimastýrslögini verða samtykt og staðfest eftir vanligum reglum.

4. Evropeiski Mannarættindasáttmálin⁷

Mannarættindasáttmálin er settur í gildi fyrir Føroyar við Anordning nr. 136 af 25. februar 2000 om ikraftræden for Færøerne af lov om Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Mannarættindasáttmálin hevur til endamáls at verja borgarar í teimum evropeisku londunum ímóti mannarættindabrotum. Sáttmálin varð samtyktur í Evroparáðnum í 1950 við íblástri frá heimsyvirlýsingini hjá ST.

Mannarættindasáttmálin er settur í gildi í Føroyum við lóg hin 1. mai 2000, og tí kunnu dómstólar í Føroyum døma eftir sáttmálanum.

Ein røð av ískoytissáttmálum er løgd aftur at sáttmálanum gjøgnum árini. Ískoytissáttmáli nr. 1, 4, 6 og 7 eru settir í gildi við lóg í Føroyum. Hinir eru ikki settir í gildi við lög, men føroyesk lóggáva er broytt samsvarandi, har tað hevur verið neyðugt, so hon er í samsvari við ásetingarnar í ískoytissáttmálunum.

Evropeiski Mannarættindadómstólurin var stovnaður í 1959. Endamálið við dómstólinum er at tryggja, at limalondini halda ásetingarnar í sáttmálanum. Borgarar og stjórnir kunnu tí klagu, um tey halda seg hava verið fyrir mannarættindabrotum. Hetta er størsti munurin á evropeiska Mannarættindasáttmálanum og ST-Mannarættindasáttmálunum, tí teir hava bert nevndir, ið hava eftirlit við, um limalondini halda ásetingarnar í sáttmálunum.

Til ber eisini at leggja mál fyrir evropeiska mannarættindadómstólin, men hetta kann ikki gerast, fyrr enn allir möguleikar eru troyttir í heimlandinum.

7 - Teksturin er tikan av heimasíðuni hjá Uttanríkis- og vinnumálaráðnum.